

Dosarul nr. 2ra-1200/2022
2-20125769-01-2ra-26082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Frunze)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malii, A. Pahopol, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Covurluianu Boris,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Covurluianu Boris împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de
Poliție a municipiului Chișinău și Ciugureanu Ecaterina, intervenient accesoriu
Cîrpă Sergiu, cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și compensarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 09 octombrie 2020, Covurluianu Boris a adresat cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun.
Chișinău și Ciugureanu Ecaterina, intervenient accesoriu Cîrpă Sergiu, prin care a
solicitat încasarea, în mod solidar, din contul părâților a sumei de 60 150 de lei ce
include 50 000 de lei prejudiciul moral, 10 000 de lei asistență juridică și 150 de lei
- taxa de stat.

În motivarea acțiunii a indicat că la 26 iulie 2018, de către agentul constatator
al OS SP-2 IP Buiucani, inspector superior Cîrpă Sergiu a fost întocmit procesul-
verbal cu privire la contravenție pe numele lui Covurluianu Boris în baza art. 78
alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională,
amendă în mărime de 15 unități contravenționale.

Nefiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de aplicare a
sancțiunii contravenționale a depus contestație.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,
a fost admisă contestația depusă de către Covurluianu Boris împotriva deciziei de
sanționare din 26 iulie 2019 și a fost declarat nul procesul-verbal cu privire la
contravenție și s-a anulat decizia de sancționare, cu încetarea procesului
contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 17 octombrie 2019 a fost

contestată cu recurs de către agentul constatator Cîrpă Sergiu, iar prin decizia din 26 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul ca nefondat.

A relatat reclamantul că, la plângerea cet. Ciugureanu Ecaterina de către agentul constatator al OS SP-2 IP Buiucani, inspector superior Cîrpă Sergiu, a fost întocmit un alt proces-verbal cu privire la contravenție pe numele lui Covurluianu Boris, în baza art. 335 din Codul contravențional, care la 23 august 2019 a fost expediat Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, spre examinare, pe faptul că ultimul fiind președinte la ACC 55/424 timp de 5 ani, din a.2014, personal eliberează facturile la apă, ascensor și gunoi, mărinđ singur tarifele fără acordul locatarilor.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a fost încetat procesul contravențional de învinuire a lui Covurluianu Boris în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Reclamantul a invocat că, ambele procese-verbale contravenționale au fost declarate nule și încetate procesele de către instanța de judecată, din lipsa faptului contravenției. Pe perioadă examinării cauzelor contravenționale menționate a suportat cheltuieli pentru asistență juridică fiind asistat de un avocat, totodată suportând stres și disconfort. Deși, a urmat un curs de rehabilitare medicală, persistă consecințele acestor contravenții, a pierdut încrederea față de oameni, încrederea în forțele proprii, suportând depresii continue, fapt pentru care s-a adresat în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor încălcate.

A menționat că solicitările sale privind recuperarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale comise de către agentul constatator Cîrpă Sergiu și cet. Ciugureanu Ecaterina corespund prevederilor art. 1422 din Codul civil în concordanță cu art. 2036 din Codul civil (în vigoare la 01 martie 2019). Acest prejudiciu constituie sursele bănești cheltuite pentru asistență juridică, disconfortul și tulburările sufletești, provocarea suferințelor psihice și morale foarte puternice și de mare intensitate, neliniște, depresii pe care le-a suportat dânsul și membrii familiei sale, respectiv fiindu-i cauzat un prejudiciu moral esențial.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul lui Covurluianu Boris suma de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu material.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Covurluianu Boris împotriva Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău al Direcției de Poliție a mun. Chișinău și Ciugureanu Ecaterina, intervenient accesoriu, Cîrpă Sergiu, privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de fond a concluzionat că reclamantul Covurluianu Boris dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul proceselor contravenționale, deoarece prin hotărâri judecătorești irevocabile s-a stabilit că, în acțiunile lui Covurluianu Boris lipsește faptul contravențiilor imputate, acesta fiind repus în drepturi. Astfel, a încasat din contul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul lui Covurluianu Boris suma de 5 000 de lei, cu titlu de prejudiciu

material.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei instanța a considerat-o neîntemeiată, deoarece nu au fost prezentate probe confirmative în vederea suportării de către reclamant a unor suferințe psihice.

La 25 noiembrie 2021, Covurluianu Boris, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie încasat de la IP Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău în beneficiul său a sumei de 30 150 de lei, 5 150 de lei prejudiciul material și 30 000 de lei, prejudiciul moral, iar de la Ciugureanu Ecaterina în beneficiul său a sumei de 30 000 lei, dintre care 5 000 de lei prejudiciul material și 25 000 de lei, prejudiciul moral.

La 07 martie 2022, IP Buiucani, mun. Chișinău al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, reprezentat de Ciutac Silvia, a depus cerere de apel incident, prin care a solicitat admiterea apelului incident, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Covurluianu Boris și s-a admis apelul incident declarat de IP Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău.

S-a casat hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Covurluianu Boris împotriva IP Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău și Ciugureanu Ecaterina, intervenient accesoriu Cîrpă Sergiu, cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, IP Buiucani fiind o subdiviziune a DP mun. Chișinău, care la rândul său este o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi de sine stătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova, adică Inspectoratului General al Poliției. Prin urmare, Covurluianu Boris incorect și-a îndreptat acțiunea față de IP Buiucani a DP mun. Chișinău, care prin efectul legii nu poate fi subiect de sine stătător în raportul obligațional de răspundere civilă.

A mai invocat Curtea de Apel Chișinău că, pretențiile înaintate împotriva Ecaterinei Ciugureanu sunt neîntemeiate. Or, reclamantul nu a adus nici o probă, care să demonstreze că ultima ar fi acționat ilicit în raport cu reclamantul și că acțiunile acesteia i-au cauzat prejudicii de ordin moral și material. Faptul că, ultima a depus plângeri la poliție nu poate constitui și nici nu poate fi admis ca temei de survenire a răspunderii delictuale.

La 12 august 2022, Covurluianu Boris, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 12 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și

libertăților fundamentale ale omului, fiind aplicate eronat normele dreptului material și procedural.

A mai invocat recurentul că cauza a fost examinată în lipsa unui participant la proces, căruia nu s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

La 29 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de către Covruluiianu Boris, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 147).

La 29 septembrie 2022, IP Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de recurs depusă de Covruluiianu Boris, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

La 05 octombrie 2022, Ciugureanu Ecaterina, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Covruluiianu Boris, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 11 iulie 2022 (f.d. 137).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Covruluiianu Boris s-a conformat prevederilor legale declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel la 12 august 2022, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în

cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Covruluianu Boris, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Covruluiianu Boris.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh